

Publicerad 2022-01-18 18:02 av Gustav Novak

Kanske längtan eller så....

Havets granne

En gång bodde jag granne med havet
Nu blir jag glad över pölar med löv
om jag stänger mina ögon så sitter du på bladet

Långsamt det glider fram...
Vindens sång klappar ditt blad
mjukt - som en kam , sakta sakta sakta fram

Sanddynorna svishar sitt vita sand
jag sticker ned min näve
botten är hård och kall
ovanpå - mjuk och varm
ibland - HET !

En gång var jag granne med havet
och solen var min vän
nu längtar jag efter regnet...
kommer vinter sedan ?
ditt "blad" fastnade tydligen i isen
långt mycket långt ifrån havet .

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gustav Novak med Poeter.se id #228581 innehar upphovsrätten